

בש"פ 9599/17 - ח ע נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון בש"פ 9599/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון
העורר: ח ע
נגד: נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים,
מיום 9.11.2017 במ"ת 38837-09-17,
שניתנה על-ידי כב' השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה: כ"ו בכסלו התשע"ח (14.12.2017)

בשם העורר: עו"ד פארס מוסטפא
בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ר' כרמל) מיום 9.11.2017 במ"ת 38837-09-17, בה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים בעניינו.

2. בתמצית בלבד, אציין כי נגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת קטין בנסיבות מחמירות, ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

3. בבקשה למעצר עד תום ההליכים טענה המשיבה לקיומן של ראיות לכאורה, ובהן הודעת המתלוננת – אשתו של העורר, והודעות ילדיו. נטען כי לעורר עבר פלילי מכביד, בכלל זה בעבירות אלימות, לרבות מאסר על תנאי בר-הפעלה התלוי ועומד נגדו. לנוכח הישנותן וחומרתן של העבירות, סברה המשיבה כי שחרורו של העורר יסכן את ביטחון הציבור ואת ביטחונם של המתלוננים, וכן הפנתה לחזקת המסוכנות הסטטוטורית אשר קמה על פי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי

עמוד 1

(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בא כוח העורר לא חלק על מסוכנותו של מרשו ועל קיומה של עילת מעצר, אך טען לקיומה של חלופת מעצר. חלופת המעצר אשר הוצעה על ידי העורר הייתה הרחקתו ממוקום מגוריו, מחנה הפליטים שועפט, והשמתו במעצר בית מלא ביישוב אבו גוש, מקום מגורי המפקחים המוצעים - אמו ושני אחיו.

4. בתום הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים קבע בית המשפט קמא כי על מנת שתהיה פרושה בפניו התמונה במלואה, על שירות המבחן להמציא תסקיר בעניינו של העורר, ובתוך כך לבחון את החלופה המוצעת ואת התאמתם של המפקחים המוצעים. ואכן, הוכנו מספר תסקירים, שמהם עולה כי נוצר קושי ביצירת קשר עם המתלוננת, עובדה אשר הקשתה על שירות המבחן בבואו ליתן דעתו ביחס להתאמתה של חלופת המעצר המוצעת.

5. משהונחו לפניו תסקירים אלה, הגיע בית המשפט קמא למסקנה כי שחרורו של העורר לחלופה המוצעת לא יאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. לצד זאת, ציין בית המשפט קמא כי ניתן לראות בחלופה זו משום "פיתרון אפשרי", וסבר כי יש למצוא מפקחים נוספים שניתן לבחון את שילובם. על יסוד האמור, הורה בית המשפט קמא על הותרת העורר במעצר עד תום ההליכים עד אשר יוצגו בפניו מפקחים מתאימים נוספים.

6. לא נעלמה מעיניי מידת הזהירות הראויה שבה נהג בית המשפט קמא, ואולם אני סבור כי נכון היה להורות למפקחים המוצעים להתייבב בפניו, להיחקר כנדרש בדבר הבנתם ו"כשירותם" לפיקוח המוצע, ורק לאחר מכן ליתן החלטה אם יש סיפק בחלופה המוצעת, או שמא יש להוסיף עליה מגבלות ותנאים כפי שימצא בית המשפט קמא לנכון. יש לזכור כי תסקיר המעצר בא לסייע לבית המשפט בבואו לשקול חלופת מעצר אפשרית ואינו אמור להחליף את שיקול דעתו של השופט הדין בבקשה למעצר עד תום ההליכים. ועדיין, מוטלת על השופט הדין בבקשה שכזו חובה לבחון באופן פרטני הן את המפקחים הפוטנציאליים המוצעים, והן את חלופת המעצר המוצעת (ראו והשוו: בש"פ 6426/09 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 7 (12.8.2009)).

7. אשר על כן, אני מורה על החזרת הדיון לפני בית המשפט קמא, על מנת שזה יבחן את החלופה המוצעת על ידי העורר לגופה, לאחר התייבבות המפקחים בפניו. אבהיר, למען הסר ספק, כי אין באמור לעיל כדי להביע דעה לגופם של דברים.

ניתנה היום, כ"ו בכסלו התשע"ח (14.12.2017).

ש ו פ ט

עמוד 2

